

"Istarska Riječ"

Izlaži svakog četvrtka uveče.
Svakog drugog četvrtka donosi
iličarni prilog "Mladi Istarski".
Prijelata za izdvojeno iznosa
15. -ura na godinu, a za
izdvojeno 25. -ura. Ured-
stvo i uprava lista: Trst
(Italija) - Via S. Francesco
d'Assisi 20/1. Telefon: 11-57

ISTARSKA RIJEĆ

Tijednik za pouku, gospodarstvo i politiku istarskog naroda.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvarit“. — Narodna poslovica.

Treća godina...

Jos koja nedjelja i započet će nova školska godina. Naša djeca, i ona najmanju, bit će u ovoj godini pozvana, da se upisuju u školu. Roditelji će ih upisati, jer težak traži, ali na licima naše djece ne će se zrcaliti ni veselje ni radoznalost, kao što je ono negda bilo.

To je i razumljivo.

Kad su djeca prvašnjih godina stupala u školu, znala su, da ih tamo čeka učitelj ili učiteljica, koji će s njima govoriti onako, kao što ono kod kuće govoriti s njima majka, djeđ ili stara "nónica". Oni su znali, da će u školi nači jedno dosta strogo lice, ali su i osjećali, da se pod onim mrimkim izgledom krije jedan dobar čovjek, koji će njih, djecu svoju, umjeti uvijek da razumije. Srce je djeci govorilo, da će u onom učitelju, koji govoriti njihovim jezikom, imati nesam stroga učitelja, već i dobra i srdačna prijatelja.

Malo dijete, kad bi prvi put ulazilo u školu, imalo je već u svojoj torbici svoju knjižicu — Početnicu. Ona se i ponosi s tom svojom Početnicom. Već je prebiralo i listove po mjeri i načelu, što prikazuje pojedine slike: eno ova prikazuje uho, ova uš, ona mačku i tako dalje. Ako je u kući bio neko, te je umio prebirati slova, dijete bi već znalo i što je i u u možda i još kješta.

Sve je to djecu — osobito onu najmanju — veselilo i činilo, da im prvi korak u školu bude što miliji i draži.

Danas svega toga nema. Malo dijete, kad prvi put stupa u školu ne nosi više sa sobom Početnicu, koja je nekoj njegovoj staroj braći bila vrlo omiljena. Ne, on nosi sa sobom jednu drugu knjižicu, u kojoj ima takoder slike, ali niko mu kod kuće ne može reći, itako se to slike zovu, jer niko ne poznaje jezik, kćijim je pisana ona knjižica.

S Početnicom je bilo lako. Ona je bila pisana srpsko-hrvatski, pa nije bilo teško naći za svaku sliku i njeni pravne imene. No, ova je knjižica, što je mala šesdesetina dječica nose sada u školu, napisana u drugom, italijanskom jeziku, koji niko ne razume, a najmanje djeca.

Zato naša mala djeca danas idu bez ikake volje u školu, to više, sto znaju, da se u njihovu razredu ne će govoriti onako; kako se govoriti na njihovim ognjištima. Učitelji ili učiteljica drugoga suda i jezika; niti će razumjeti on dječu ni dječiju.

Dječia osjećaju, da u školi ne će naučiti ništa, kao što nisu naučile ništa ni dječia, koja su se upisala u školu lani i prekolani. Jer evo — već teče treća godina, što se u školama uči onako, kako je to htio Ministar Gentile — a uspjeha nema i ne može da bude.

Po reformi ministra Gentile još će na nekim našim školama ostati dva, rijetko čeži tri razreda ili bolje školska godišta. Ali i ti su razredi već sasvim krajni. Obuka u hrvatskom jeziku u tim razredima, svedena je na najmanje. Ti ostaci ostašata kulturiraju još godinu, možda i dvije, pa će i njih nestati. I tako od 350 hrvatskih i slovenskih razreda, što smješti ih u Istri imali prije italijanske okupacije, ne će ostati ana baš ništa.

Protiv tolike nepravde naš je narod već nekoliko puta protestovao i još će. Ali taj protest imat će najviše uspjeha jedino onda, ako bude svaki naš otac, svaka naša majka nastojala, da se pobrine, kako će joj usprkos tome dijete naučiti čitati i pisati srpsko-hrvatski. Hvaleći nemerljivu radu i nastojanje naših prvašnjih učitelja i učiteljica nemaju dansa selja, gdje se ne bi našlo nekoliko vrijednih mladića ili djevojaka, koje umiju čitati i pisati u našem jeziku. Ti naši vrijedni mladići i djevojke neka budu naši buduci učitelji, oni neka našoj maloj djeci dađu što mogu.

Takav tih rad donijet će narodu mnogo blagoslova, a našim pozitivnim pregovorima najlepši spomen u našem jugoslovenskom svijetu.

Raspust općinskog vijeća u Žminju

Ovih dana bilo je raspusteno općinsko vijeće u Žminju. Sada općinsku upravu vodi komesar. Općinski komesaram imenovan je g. Francesco Mizzan. Gospodin Mizzan imao je svojedobno u svojim rukama općinske uprave u Boljunu i Sušnjevici.

Naša prosvjetna društva

Kultura jednog naroda cijeni se po stupnju izobrazbe najboljih njegovih slojeva. Nije kulturalan jedan narod samo zato, jer obiluje na ljudima, koji su se proslavili u znanosti i umjetnosti, a niti zato, što su njegovi gradovi ukrašeni lijepim ulicama i veličanstvenim zgradama. Narod je kulturalan tada, kada je kod njega visoko razvita pučka prosvjeta, kada isčešava nepismenosnost i kada je svaki pojedinac odgojen i spremjan, da dostojno vrši onu dužnost, koju hrvatsko društvo od njega traži. I kad posmatramo društveni život i razvoj kod Nijemaca, Čeha i nekih drugih naroda, koji su doista kulturni, onda opazamo, da je kod njih osobito razvito školstvo i narodna prosvjeta uopće.

Škole i prosvjetna društva predstavljaju dva najvažnija čimbenika u odgajanju naših slojeva. Naš je narod osobito u Istri uvek oskudjevalo i jednim i drugim. U zadnje vrijeme tih prethodnih godina bio je u tom pogledu znatno napredovao. Narodne su čitaonice nicali kao glijive iza kise po našim selima, te su — popunjavajući ono, što je davalna škola — vršile najvažniju i najkorisniju prosvjetnu funkciju među narodom. One su našem življu pružale i ono, što mu škola nije mogla da dade, budile su u njemu narodnu svijest i misao za napretak i obrazovanjem. Čitav društveni i prosvjetni svršili su čitaonice, koje su tako našu omiljaju, da ih je smatrao za ognjišta svojega duševnog života.

Svejut uopće treba lječara, treba ljudi, koji će raditi na ozdravljenju, na unistavanju za koje caruje. I kod nas se osjeća jaka nužda poradi otko toga, da se sjeme ovoga kukulja, što prije, dok je još u zametku, istrijebi — da se uspostavi opet ljubav, dobro, uzajamnost i snošljivost među narodom, jer su jedino ta svojstva graniti stupovi, na kojima bi mogli da pocriva kje je zgrada budućeg našeg narodnog života.

Ljubav, dobro, snošljivost i uzajamnost — divna su sila koja veže, koja udizne i nosi narodni život k stalnoj lijepe svrši, k zajamčenom ostvarenju iskrenih dubokih težnja, plemenitičkih ciljeva i idealova. — Narodni bi život bez ne bio život, najniže vrsti, život pukih dvoznačaca punih niskih, neplenitih i živinskih nagona, s teškim teretom vječne borbe i tegljene za jelo i cestle potrebe tijela, zahtjeve strasti itd. Tim bi životom zavladao pusti i destruktivni materializam, koji ne bi vodio ničegu nego jednoj ubrzo, sigurnoj i neizbjjevljivoj narodnoj propasti i smrti.

Ljubav, dobro, snošljivost i uzajamnost gajiti i razvijati u životu pojedinca, kao i u životu cijelog naroda, najplemenitija je i napreča dužnost i zadača svakoga poštenoga i korisnoga člana hrvatskog društva, svakog vojnog i iskrenog pojedinca iz narodne zajednice. Svakoga čovjeka.

Ima pak ljudi, koji imaju svoje posebno zvanje, posebnu misiju i dužnost: da gaje i sireta lijepe temelja svojstva. Narodni vodje, narodna inteligencija, učitelji, svećenici itd., koji su glavni faktori k izgradnji narodnog božštva i sreće, imaju za svoj prvi i najglavniji zadatku upisano ovo gajanje i sirenje, jer se jedino po tome mogu nadati razvitku, uspjehu i ostvarenju svrši.

Ima pak ljudi, koji imaju svoje posebne vlasti, vlasti načina, koja ih je bio povjerjen, ispoljio potpune i lijepje uspješne — svijest, da su izvršili svoju dužnost napunjene im dušu lijepe osjećajem zadovoljstva, svoje vrijednosti i ciste savjesti.

Narodni neimari — ljudi volje i rada, koji su širenje ovih elementarnih i najglavnijih temeljnih svojstava uzeли sebi za zadaču, koji tu zadaču dostojno i izvršuju zidari, sivači, stvaratelji su i ljudi posebne vrijednosti. Njihova su sruca i duše jače izbjegnuta i razvita u duhu ljubavi i dobreci, njihova je volja u potpunoj njihovoj vlasti, a njihov je život i njihov rad naoran potpuno u smislu njihovog propovjedanja.

Zidari narodnog života, stvaratelji, i širitelji ljubavi i dobre, snošljivosti i uzajamnosti, zalaži svagda i svagđe sebe za dobro zajednice — naroda. Dnevno doprinaju k izgradnji tog života odlike i lijepotu svoje duše i iskrivenosti. Svaki dan, koji im prolazi u ovome nesobičnomu radu, glasnik je skorostje pobjede ideala, svaki je stepenica k kojačnoj meti i jako izraziti biljež moći njihovog djelovanja.

I dok oni u tome svome djelovanju upotrebljavaju istinu i svoju najdublju, iskrinost, svoju nehipokritsku i nefazetsku ljubav — došle se oni kojima je mržnja glavna i najizrazitija ciljka duše, koje nemaju, služe lažu i zavaravanjem. Razaruju na naivnosti naroda, koji će im biti oruđje za postignuće njihovih niskih ciljeva, i upotrebljavajući težnju momente, rabe laž i zalazu sve, ali sve, da upričaju ono što je tisto, da skinu ono što je visoko, da

Zidari i rušitelji života

razruše ono što je lijepo i da unište ono što je veliko.

A laž ima — po njihovom mišljenju — svoj učinak, svoju moć. Laž lijepo umotana i iskićena obecanjima, preparirana i proračunana najpodesnije je sredstvo za sijanje mržnje i neslove. A narodna mržnja i nesloga najpodesnije je slijepo oruđje za postignuće njihove svrhe, koja je tako prvidna i tako niska.

Ne ljubav i ne istinu — nego laž upotrebljavaju i bacaju se blatom na sve ono, što misle, da bi im moglo smetati, da ostanu i iskićeni i svijetli. I pričaju, mnogo pričaju, o svom pozivu i hoće, da su oni put k svrši. Traže u kolike su i za to sposobni vjeru u dušama iskrenih, kojima je vjera u dobru, kojo čine. Jer dobro je i ljubav samo po sebi vjera. Morali bi nači prije svega Boga u sebi. Za sebe. A zatim kogli istom pokazivali put drugima k Božjem životu. Morali bi stresti debeli i pljesni sloj sjeća stablosti i mekušta, svoje mržnje i zlih djela — pa krenuti putem božjega, blagoslovijenoga života i djelovanja.

Da; ali i oni su sami dar zlog i tamnog kaosa — dar, koji je jedino taj kaos mogao da izbaci u naš narodni život, koji je i način u tmurnim dalmatima trpjenje i iskušenje; što više — prava nesreća.

Posto nije nego iz kaosa mogla niknuti ona kasta ljudi, koji se načine vrlo rado i sa samodopadnošću vole nazivati narodnom inteligencijom i narodnim vodjama, ljudi plitke taštine i duševnih slabica. Pasivni i negativni, jer ne rade apsolufno ništa u smislu narodnog napretka i božštva, dgoši svoj žutni glas i započesi svoje ogavno djelo — rušenja i razaranja, što je mnogo, mnogo lakše nego li zlagati se, žrtvovati se i raditi u službi dobra i istine.

Bolje uopće, a našu narodno napose, isključivo je u ljubavi i dobrotu među ljudima, a velika i zamašita odgovornost za svakovo svoje djelo čeka one, koji imaju upravu na braću svoju. Ne štititi nego, uništavati zlo mržnje i neslove — ne mržiti nego ljubiti. U tome je ključ, osnov i zadača zidarima života. U tome je znaku pobjeda ljepoga, i dobrega nad zlim i niskim nastajmačima, koji još nisu mislili na račun, koji će ih potomstvo naše narodnoj edamput zatražiti i na žig, koji će im vrijeme ubilježiti uz imena. Rušitelji života...

L M. vić.

Pismo iz Jugoslavije

ZAGREB, dne 20. avgusta 1925.

Otkad je sklopljen sporazum između radijalne stranke, opaža se u čitavoj zemlji, da više nema one napetosti kao što je prije bila. Ima stranaka, koja nisu zadovoljne sa sporazumom i koja ga oštro pobijaju, ali priznat treba, da je već dio naroda u državi s njime savsin zadovoljan.

Otkad je taj sporazum potpisana, Stjepan je Radić držao bezbojni govor (u Zagrebu, Beogradu, Baški, Sušaku itd.). U tim svojim govorima on se vanredno održljavaju za Kršaj i za savez kraljevskog doma. Staroga Pašića vlasta ne samo kao postenog i pametnog čovjeka već i kao velikog državnika, Hrvata i Srbu, i velike Srbije i otvoreno izjavljuje, da su Hrvati i Srbi jedan narod.

Kad je bio u Beogradu, otisao je, da se pokloni grobu neznanog vojnika. Prije nego li se prislijebio onom grobu, Kadić je izuze postole i onda držao jedan vrlo potresan govor, u kom je upravo divno uveličao srpskog i uopće jugoslavenskog vojnika.

O Jadranskom moru govoriti živo i zanosno i pozivati narod, da zavoli to more, da ga digne i da se sâm po njemu digne.

Kaošto je pak oduvijek uznošio seljake i seljstvo, tako da on i seda obasipuje tu srčku našeg narodnog života najvećim počitovanjem. I kaošto je oduvijek pucaj na klerikalce, tako puca i danas držci ih sasvim nesposobnim, da vode narod budući da su oni i same zavisi o Italijanskim kardinalima u Rimu.

Domaći putuju u Švicarsku, u Ženevu, gdje će kod Lige Naroda kao prvi delegat zastupati Jugoslaviju.

Možne novine, domaće i strane, izvode iz svega ovoga, da se Jugoslavija vrati unutrašnji mir, koji je vrlo potreban za napredak države i za blagostanje naroda.

Citati ste, kako je bio dočekan kraljevski put u Zagreb. Unatoč nevremenu, koje je ono moglo da potvarilo, može se reći, da je ono bilo slavlje, kakovo je bio mistički vidi Zagreb.

Jos se nije prava slega bura oduševljena,

što ju je u čitavoj zemlji pobuđuju toj događaj, a već se spremao jedno novo, vanredno velike slavlje. U septembru prenijet će se kesi, vel-

koga Vladike i Pjesnika Njegoša iz Cetinja u novi grob, što je podignut na vrhu Lovćena. Tim svečanstvom prisustvovali će Krali, mnogi dostojanstvenici i gosti, a zatijelo i čitava Crna Gora.

Peter Petrović Njegoš rodjak je kralja Aleksandra, a po tome i italijanske kraljevine, Jelene.

I tako narod ide iz jednog slavlja u drugo. Kako je već u vašem listu bilo napomenuto, u problem je mjesecu predana promota nova lika željenica, Ime ih, koji vele, da otkad je stvario zadovoljstvu, dakađo oružjem. Mihelić je takoder odmah odgovorio: Pronto! I imenovanao sa svoje strane dvu svjetsku, koji su se odmah sastali s onom drugom dvojicom.

Za lude, koji i na Rijeći primaju pozive na

dvojboj — može se reći, da ne poznaju straha. No sasvim tim, ja na biće htio biti u njihovoj

oko ono nekoliko, u trije međugrada, koji bi

se mogao žalosno da svrši za jednoga a možda

za oba protivnika. Misli, koje se u to vrijeme motaju glavom, duelata mora da su

strašne. Evo: u ovaj čas sam čil i zdrav. Volim život, volim svijet — volim sve, što me okružuje i čitava mi duša pjeva iz svojih najdužih dubina, kako je teško umrijeti, kad ništa ne boš. A kako mora da je mučne i teško, kad duelata uzimlje u ruke pera, da su papir baci sva posljednju volju, svoj posljednji zborom! Ti casovi mora da su uistini užasni.

No kako mora da mu bude pak u trenutku, kad dolaze svjedoci i vele: — Prijedaji, Vasa je afera časno riješena: Svjedoci Vašeg pročinika izjavili su, da on nije imao namjere da Vas uvrijeti. To isto smo izjavili i mi u Vašem pogledu, i tako nema ni dvojoba — ni mrtvih ni ranjenih.

Tako se eto svršila i ova posljednja riječka aféra. Mihelić priznaje, da je g. Vannata ciljentuš perfetto, il legionario fascista puro, a g. Vannata priznaje, da je on s Mihelićem bio prije u najboljem prijateljskom odnosima i da nije htio njega da uvrijedi. Contenti tutti.

Tako su svi zadovoljni, a najviše je, još

ko pravi Fijumanac ne volim gledati krv, osim

u dobro pripravljenim — oltima kod naše

Marije na Kantridi.

Na Sušak doplovio je francuski parobrod *"Tenerife"*, kralj metalnog novca za Jugoslaviju. To su sve komadi po dva dinara, kojim zamjenjivali papirnati novac od dva dinara. Novac za jedan i za pô dinara stiči će domaća. Sav taj novac kovan je u Fracezzi i na parobrodu bilo je dvanest franceskih žandara, koji su ga stražili, dok ga nisu predali jugoslovenskim vlastima. Ljudi su začudjeni gledali iz izvanredni *"karag"*, a neki riječki trgovci već spikirali, kako će nekaklo ovoga novca doći u njihove ruke. Evo kako: Do sada su Jugoslaveni upotrijevali samo papirnati novac, koji su oni spremljali u liniice ili portafolje. Sada dolazi u promet metalni novac, za koji će trebati novčarke ili takujine. I sad će riječki trgovci nabaviti sva sile ih novčarke, jer ratično, da će se jedan takav aktueljak načini prošverci prijevo.

Vrati, mu naši trgovci. Razumiju se oni?

Imali smo izlet u Zadar. Zara la Santa. Rijeka holokausta, a bude li se kada jugoslovenska Babinagrada bilo čime odlikovala, ja

u njoj dati naziv: — Babinagrada la Venera.

Rokac.

dopisniku po svih sedamdeset i sedam zakona. Svaku riječ u onom *"Vedettom"* članiku — *"Per un volgare libellista"* — bila je jedna uvezrda za dopisnika onog rimskog lista. Libellista — imbecille — to su argumenti, kojima je *"Vedetta"* odgovarala na napadajuću *"Epochu"*.

Sad se najedampot javio dopisnik *"Epocha"*, neki g. Vannata. On je smještao *"Vedettom"* uredniku g. Micelitu svjedoke Štrazio zadovoljstvu, dakađo oružjem. Miceliti je takoder odmah odgovorio: Pronto! I imenovanao sa svoje strane dvu svjetsku, koji su se odmah sastali s onom drugom dvojicom.

Za lude, koji i na Rijeći primaju pozive na dvojboj — može se reći, da ne poznaju straha. No sasvim tim, ja na biće htio biti u njihovoj oko ono nekoliko, u trije međugrada, koji bi

se mogao žalosno da svrši za jednoga a možda

za oba protivnika. Misli, koje se u to vrijeme

motaju glavom, duelata mora da su

strašne. Evo: u ovaj čas sam čil i zdrav. Volim život, volim svijet — volim sve, što me okružuje i čitava mi duša pjeva iz svojih najdužih dubina, kako je teško umrijeti, kad ništa ne boš. A kako mora da je mučne i teško, kad duelata uzimlje u ruke pera, da su papir baci sva posljednju volju, svoj posljednji zborom!

Ti casovi mora da su uistini užasni.

No kako mora da mu bude pak u trenutku, kad dolaze svjedoci i vele: — Prijedaji, Vasa

je afera časno riješena: Svjedoci Vašeg pročinika izjavili su, da on nije imao namjere da

Vas uvrijediti. To isto smo izjavili i mi u Vašem

pogledu, i tako nema ni dvojoba — ni mrtvih

ni ranjenih.

Tako se eto svršila i ova posljednja riječka aféra. Mihelić priznaje, da je g. Vannata ciljentuš perfetto, il legionario fascista puro, a g. Vannata priznaje, da je on s Mihelićem bio prije u najboljem prijateljskom odnosima i da nije htio njega da uvrijedi. Contenti tutti.

Tako su svi zadovoljni, a najviše je, još

ko pravi Fijumanac ne volim gledati krv, osim

u dobro pripravljenim — oltima kod naše

Marije na Kantridi.

Na Sušak doplovio je francuski parobrod *"Tenerife"*, kralj metalnog novca za Jugoslaviju. To su sve komadi po dva dinara, kojim zamjenjivali papirnati novac od dva dinara. Novac za jedan i za pô dinara stiči će domaća. Sav taj novac kovan je u Fracezzi i na parobrodu bilo je dvanest franceskih žandara, koji su ga stražili, dok ga nisu predali jugoslovenskim vlastima. Ljudi su začudjeni gledali iz izvanredni *"karag"*, a neki riječki trgovci već spikirali, kako će nekaklo ovoga novca doći u njihove ruke. Evo kako: Do sada su Jugoslaveni upotrijevali samo papirnati novac, koji su oni spremljali u liniice ili portafolje. Sada dolazi u promet metalni novac, za koji će trebati novčarke ili takujine. I sad će riječki trgovci nabaviti sva sile ih novčarke, jer ratično, da će se jedan takav aktueljak načini prošverci prijevo.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

eden od glavnih pobornika nekakvog sefackog saveza, kojeg su — dakako bez uspjeha — htjeli kod nas osnovati, u svadbi s jednim mladim, istome odigržalo uho, valjda i uime bratljive hrvatske poslovici o ptici, koja sama u svoje gnezdo blati, a tu primjenjamo na onog dopisnika.

A zbilja! Ima jedna senzacija, a ta je, da je

druhu, koji zabranjuje sve ono, što razdržuje slavenstvo. To je duh, koji održava sve dašnje i prošle sporove i živjene uroke — duh, koji širi uzajamnu ljubav, smodnost i hrvatski drugarski život, na korist najvećeg idealovačstva i civilizacije.

Sakrameni su predstavnici spomenutih slavenih sokolskih saveza odlučili, da osnuju čvrst savjet sokolskih organizacija svih slavenih naroda u duhu načela i pravila, koja su danas prihvaćena.

Saljemo ovu radošnu vijest u sve svoje slavenske zemlje, kamo prvi izraz vrće želju za veliku budućnost svega slavenstva.

Za Čehoslovačku Obec Sokolačko: Dr. Scheiner, Stepanek, Dr. Heller Bilek. — Za Jugoslovansku Sokolsku Savez: Engelbert Gangl, Gjoko Paunković. — Za Związek Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Polsce: Adam Zamyski, Dr. Aleksander Szczepański. — Za Sojuz simečnikov ruskih sokolskih organizacija: Dr. Dimitrije Vergun.

Savez je Svetoslavenskog Sokola najveća te-kovina današnjega vremena, jer je sada u toj organizaciji združena u jedinstveno moćno ti-jelo sva naijača moralna i fizička snaga slavenih naroda. Nema snage, koja bi se mogla postaviti protiv te jedinstvene organizacije slavenoga sokolstva.

Kolosalne novosti Francuze.

U Maroku je zaključena prva i najpogibeljnija faza ratnih operacija. Abd-el-Krimova ofenziva zaustavljena je odmah na početku, a da nije postigla nijedan od postavljenih ciljeva. Sada su znaku pojačanja očekivali francuski po-ložaji, tako da Ranciana nije preostalo drugo nego da izprazne sve izbočene i nepovoljne pozicije. Cjelokupno središte fronte povućeno je na brda sjeverno od rijeke Iberga, dok po-zicije na krikama drže Rifanci čvrsto i ogor-čene protiv svim francuskim pokusajima, koji idu za tim, da ih potisnu.

Francuzi su prisiljeni, da u Africi i u Aziji, čine teške i skupne napade, e da uspostave uz-drani položaji i pretilj. Ali, ipak dok se u Maroku poboljšava njihov položaj, dole u Sjevernoj Africi se pogorazi.

Nevjerovatno je, da će Abd-el-Krim pomo-viti napadajućem stilu, jer takav nema vjež-nikavog izgleda u uspjeh. On je, shvativši položaj, povukao brzo čete iz borbenе linije, da ih reorganizuje i spremini za buduće teške borbe; pa računa, da će mu uslijediti povoljni terenski prilika za obranu, uspijeti da skri-ukraja francusku ofenzivu, da će se time po-sivo podići njegov prestiž i pružiti zgodna-prilika, da ponovno predigne sa uspjehom u pro-tinjapad. Francuzi također racunaju s tom mogućnosti, i za to neće da nagle. Pojačanja neprestano pridolaze, te tek onda kada fran-cuska vojska vodstvo bude sigurno za uspjeh i kada klimateki prilike dopuste brzi i uspe-čno manevriranje, bit će dana zapovjed za veliku ofenzivu proti Rifu. Sada je sigurno, da se i Španjolci spremaaju na paralelnu akciju. U tu svrhu prikupljuju Španjolci u svojoj zoni novi pješadiji i artiljeriju. Ratna je, da bi već ovih dana imale da započnu velike vojne operacije.

Iranci nema mnogo vijesti, ali se znade, da Franzeanci nesamo da nije uspjelo da po-prave položaj i da potisnu Druze, već da se je ustaniak profirio medju nekim arapskim ple-menima. Pravilne vijesti govore, da su Druzi do nogu potukli bataljon armenskih dobro-vojnika i da u Damasku vlada velika ubudževnost radi pogibije od utiha, koji da se pri-mištu glavnim gradu Sirije. Javila je također o pobuni turskih teta u Bejrutu, i da u či-tavoj zemlji vlada velika nestvornost.

Domaće novosti

3000 lira nagrade.

Kako je poznato, dne 28. juna te godine bio je od nepoznatog zlikovca ubijen u Puli (na Monte Leto) Rok Ivančić pok. Antuna. Više vremena vodila se istražka, ali uvijek se negativnim uspjehom. Usijed tog je je na predlog puljske prefekture Ministarstvo unutarnjih djela u Rimu raspisalo nagradu od 3000 lira za onoga, koji prijavi sudu ubojicu.

Rodičelj, sjetite se svoje dužnosti!

Bližiće se ponovnom otvorenju pučkih škola. Lanjske godine bio je ukinut drugi razred takozvanih hrvatskih ili slovenačkih pučkih škola, a ove godine bit će i treći. Naša se djeca neće više podučavati u materinskom jeziku ni u I. ni u II. ni u III. razredu, ako se to kod upisa pismeno ne zatraži.

Potrebitno je stoga, da svaki, koji upise djete u I., II. ili III. razred koje bilo škole, ili u vise razreda hrvatskih škola izruci kod upisa pismeno prijavu, koja po prilici mora da glasi ovako:

Alla Direzione della Scuola elementare
in
(mjesto)

A sensi del Decreto-Legge 1 Ottobre 1923 N. 2185, art. 4 il sottoscritto chiede che all'aluno . . . . . (ime učenika) sia insegnata la lingua serbo-croata o slovena, in ore aggiunte.

addi . . . . . 1925.

(Podpis).

Prijavu se napiše na jednostavnom pa-pisu, bez bijega.

Zato na dan upisa treba da svak izjaví, da želi, da mu se dijete uči i srpsko-hrvatski odnosno slovenski.

Ako otac ili majka ili skrbnik kod upisa ne izjaví, da želi, da mu se dijete uči i srpsko-hrvatski, ono se dijete ne će učiti u ma-terinskom jeziku, već samo u italijanskom. Vlast je odredila, da se srpsko-hrvatski poduklu mora svako da prijavi nadajući se da će mnogi načini to zaboraviti i da zanemari, pa da će se uslijed toga djeca učiti samo italijanski.

Roditelji, skrbnici, pokazite na dan upisa, da vi na to niste zaboravili. Izjavite — kako je to propisano — pismeno, da želite, da vam se djeca u nadamođu satovima uče srpsko-hrvatski. Ako pak "caposcuola" ne-će bitio o tome ni da čuje, idite k direktori-ju ravnatelju (direttore didattico). Tko to ne bi učinio, bio bi za sva vremena oži-govan žigom sramote i narodnog izdajstva! Bračo, Istrani! Tražimo naša prava i ču-vajmo jezik, koji smo primili od naših pra-otaca!

NAŠIM DJACIMA NA ZNANJE.

Primamo i dragovoljno uvrštavamo: — Djacička Matica u Trstu ponovno prima molbe za djacičke potpore (za godinu 1925-26). Molbe mogu da se ulože do 31. augusta te godine. Sve molbe bez iznim-ke moraju biti sastavljene na formularima, što ih je izdalo državito. Tačni formulari dobivaju se kod svih djacičkih državista, kao-i u uredu Djacičke Matice u Trstu (Via Fabio Filzi, 10, I.). Tko želi te formulari dobiti izravno od ureda Djacičke Matice, neka joj pošalje točan naziv i priloži marku od 60 centesima. Djacička Matica uze-će u obzir jedino molbe onih djaka, koji sakupi državito nekoliko članova. Pristupnici mogu da dobiti u uredu Djacičke Matice i kod svih djacičkih državista. Djaci, koji su prekoracili 17. godinu života moraju biti članovi državista; a provinčno slučaju i njihovi roditelji. — Odbor Dj. M.

Majke, mladići i djevojke, opametite se! Piše nam prijatelj iz Pića: — U nedje-lju, dne 16. augusta 1925. bio je ovdje sajam. Osim domaćih trgovaca bilo je i nekoliko, vanjskih trgovčića, a bio je i jedan sa "gondolom" (drvneni konjici i ladije na vrtliku). Trgovci pazarili su dobro, krma-ri, još bolje, a najboje "gondola". Ona je bila zapremljena skoro cijeli dan. Vidio sam na njima djece, mladići i djevojka; vidio sam i po koju stariju, ratnu udovicu sa djetetom.

Mladići Zar je vaša pamet tako plitka, da onako u ludo bacate svoje teško zasluti-ja?

Odličan gospodar srednjoškolskog i visoko-školskog društva.

Ovih dana imalo je naše srednjoškolsko i visokoškolsko društvo iz cijele Julske Krajine svoj redoviti godišnji sastanak. Na tom sastan-ku bila je jednoglasno prihvjeta ova rez-o-

žene novice i dajete slab primjer mladijima? Zar tako hrzo zaboravljate prošlost?

Djevojke! Gdje vam je ponos? Zar vas nije stari odnoši potiskivati svoju golotinu i ujedno izlagati ruglu svoje poštenje? Ili možda niste čule da su vam se mnogi ru-gali i govorili u oči nešto ružno i sramotno, što je ovdje ne ču da napišem?

Majke! Teška je vaša odgovornost pred Bogom radi vaše djece, a da i ne spomi-njem, kako ljudi kažu prstom za vama. Zar je vaše srce kamenio? Ili ste gore od zvje-rine, koja inače nikada ne vodi u propast svoj porod?

Oštре su moje riječi, ali i ne računajući ogromnu svetu u ludo bacenu novcu, još je oštira i veća moralna štetna i sramota, što je manjeli sebi našim poštenim selima i cijelomu našemu narodu, jer će vanjski svit svih nas dići da nam se ruga po vašem ludom vladanju.

Osa.

Novočenje godišta 1906.

Službeni vojnički list — «Giornale militare ufficiale» — u svom posljednjem broju javlja, da će se od 1. septembra 1925. do 5. marta 1926. obaviti po cijeloj državi no-včenje mladića rođenih 1906. godine. Novočenje moraju prislužiti svim mladićima, koji su rođeni g. 1906., a tako i oni, koji su se rodili g. 1905., ako se nisu ranije pred-stavili pregleđanim komisijama. Tko ne pre-stupi novočenju, bit će kažnjena radi nepo-slitsnosti.

Svi oni momci, koji su rođeni napome-nute godine, moraju su što prije prijaviti za novočenje kod svojih općinskih ureda (U-troženstvu kod kr. italijanskih konzula-ta). Novočenje bit će priskrbljeni i putni troškovi do sjedišta izbornoj komisiji, ako je isto odaljeno preko 20 kilometara.

Studenti, koji budu potvrđeni za vojnike, bit će iz pregleđe pusteni na dopust. Njihov dopust traje četiri sata, dok ih ministarstvo vojno pozove pod oružje.

Vladimir Trešćec-Branjski.

Novine javljaju, da je za velikog župana u Zagrebu imenovan g. Trešćec, koji je prijateljima i prekrne poznati pod imenom Borom. Gospodin je Trešćec naime i književnik i to jedan između najodličnijih. Njegova "Dina", kao i neke druge njegove novine izazvale su bile odmah, čim su bile objelodanjene veliku zanimanje za pisanja, i mi možemo reći da je onim lijepim radnjama stekao sebi vrlo časno i traženo mjesto u hrvatskoj i uopće u jugoslovenskoj literaturi.

Gosp. Trešćec je i kao upravnik pokazao mnogo lijepih sposobnosti, naročito u vrijeme rata, gdje su i u pogledu ishrane i u mnogi načini Istrani načinili u njega na-bratsko razumijevanje.

Josip Pasarić.

Citamo, da je g. Pasarić dodijeljen mini-starstvu prosvjeti u Beogradu, kao državni podsekretar. G. Pasarić bio je više godina uređnikom "Obzora", a uz to je uređivao i list za zavabu i pouku "Vijenac". Preveo je mnoge ljetne izvještaje iz ruskoga jezika. Napominjemo samo dvije radnje, koje je upravo majstorski pretocišto na naš jezik: "Petra Velikoga" od Mereševskoga i "Selo Stepančićovo" od Dostojevskoga.

G. Pasarić vrlo je zaslužan za hrvatsku ljetnu knjigu. No on je uz to i nezadržljivi turist. Za svoga vježba bio je nekoliko puta na Učki, pa valjda nema kulinšta na ovoj našoj planini, kojega on ne bi poznavao.

Odličan gospodar srednjoškolskog i visoko-školskog društva.

Ovih dana imalo je naše srednjoškolsko i visokoškolsko društvo iz cijele Julske Krajine svoj redoviti godišnji sastanak. Na tom sastan-ku bila je jednoglasno prihvjeta ova rez-o-

žene kupljeno na svojim godišnjim sa-stanicima, pretresavajući — pogledom nepri-stranog radenja — sav način položa-ja i upozorava zared na beskorisnost međusobne borbe; protesti proti zločinima osobama i strančarskim napadima. «Pukog Prijatelja na našojče naše radenje; osudjući gađa sumnjenja izrečena na račun g. Staroga, za-kojega nared zna što je učinio i koliko je učinio za njega u najtežim i najgroznjim pri-kama; izrazava povjerenje g. Staromu te ga pozivaju, da i nadalje prosljedi utrbin putem bez obzira na napadaju onih, koji rade proti našim vitalnim interesima; pozivaju narod na za-dejstviti obzljubi i promisliti rad u borbi; za-dobrobit svih članova naroda te otvorena-je novostajevanje najstarij boj svima, koji bi mogu-smeti zasnovanom radu.

(Slijedi 65 potpis.)

III. redovita godišnja glavna skupština Djacičke Matice.

U nedjelju, dne 6. septembra 1925. u 10 sati prije podne obdržavat će se u prostorijama D. K. D. pri Sv. Jakobu (Trst) III. redovita godišnja glavna skupština Djacičke Matice sa ovi dnevnim redom: — 1. Pozdrav predsednika. — 2. Izvješće tajnika. — 3. Izvješće bla-gajnika. — 4. Obraćaj i proračun. — 5. Izvješće nadzornog odbora. — 6. Samostalni predlozi. — 7. Biranje novog odbora. — 8. Slučajnosti. — Odbor.

DOPISNIKA UREDNISTVA.

G. Barbic: — Vašu želju ispunisimo. „Mladi Istrani“ izlaže će naredne sedmice. Da ste nam zdravol.

Izdavač, direktor i odgovorni urednik: IVAN STARÍ

Tisk: TISKARA EDINOST U TRSTU

KUPUJEMO i plaćamo po najvišim cje-nama drva za ogrijev, drveni uglen, hra-stova i bukovca, debla, suhe pećurke, med, mlijeko, jaja, maslo itd. Kmetsko-Trgovačko Društvo, Trieste, via Raffi-na 4.

RESTAURANT „ŠKODA“, Trnajstiči 54 opć. Matulji, toči izvrsna crna i bijela vina uz dobru domaću kuhinju.

PRODAJEM svakog vremena kuhijsko posuđe, brente, čabre svih veličina po najnižim cijenama. Matko Gregorović — Pazin, Burja 33.

DIMNIČIČARSKOG NAUČNIKA dobrog po-našanja, starog od 14 do 16 god. primam odmah. Franc Lapuh, dimničarski majstor, Idrija 117 (Frituli).

NOVE GREDE I DASKE prodaje po naj-povoljnijim cijenama Matej Bančić — Krščani p. Žminj (Gimino), Istra.

ALOJZIJ POVH
PIAZZA GARIBALDI 2, prvi kat
Telefon 3-29
Najveće sklađište satova
i zlatnih predmeta u Trstu
Prodaje i na obroke

MED u svakoj količini i u pa-njima kupuje ŽNIDERSKI & Co. u Bistrici (Prov. del Carnaro). Pošaljite uzorce.

**Zlato, srebro, krune,
platin i umjetne zubove**
kupuje

Zlatarnia ALBERT POVH
Trst, Via Mazzini 46

Obavlja:
burzovne načele savjesno i ku-lantno.

Posreduje:
kod predoznaka iz Amerike u tuzemstvo.

PRVA HRVATSKA ŠTEDIONICA

Dionička glavnica
Dinara 75.000.000

U ZAGREBU
Osnovana god. 1846.

Podružnica FIUME-RIJEKA

Pričuve: Din. 55.000.000
Ulošci preko Din. 800.000.000

Mjenjačnica: Zagreb, Ilica br. 5.

Najkulantnije:

Izdaje:

4 1/2 % založnice i 4 1/2 % komu-nalne obveznice, koje imaju-
o prost od poreza, pupilarne si-
gurnost i jamčevnu sposobnost.

Kupuje i prodaje:
valute i devize.

Unovčuje:
razne čekove
poglavitno američanske.